

Podstawowe Zasady Biblijne

Izrael w Bożym zamiarze

Dla nadziei Izraela dźwigam te kajdany.

(Dz 28,20)

Wielkim zamiarem Boga dla ziemi jest napełnienie jej poznaniem Jego chwały (Lb 14,21; Ps 72,19; Iz 6,3; Ha 2,14). On będzie *wszystkim we wszystkim* pod koniec Królestwa, gdy pod dobrymi rządami Jego Syna wszyscy ludzcy władcy zostaną pokonani, i nie będzie już śmierci (1 Kor 15,24-28). Ziemia będzie wówczas zamieszкана przez mężczyzn i kobiety, którzy będą odzwierciedlać obraz i podobieństwo Boga (Rdz 1,26).

Boże obietnice

W swej mądrości Bóg wybrał jeden naród, Izrael, aby był środkiem albo drogą, którą ten wielki zamiar zostanie osiągnięty. To właśnie ojcom Izraela Bóg dał przymierza obietnicy (Gal 3,16; Ef 2,12). Bóg ukazał się Abrahamowi co najmniej siedem razy i dał mu obietnice dotyczące ziemi Kanaan, życia wiecznego, narodów, które będą się od niego wywodzić, i nasienia, które przyniesie błogosławieństwa wszystkim narodom (Rdz 12,1-3.7; 13,14-17; 15,18-21; 17,3-8.19; 22,15-18). Podobne obietnice zostały złożone Izaakowi, jego synowi, i Jakubowi, jego wnukowi (26,2-5.24; 28,13-15; 35,9-12; 46,3-4).

Od Jakuba wyszło dwanaście plemion Izraela, które stały się wielkim narodem w Egipcie, skąd zostały wyprowadzone przez Mojżesza do Ziemi Obiecanej (Kanaan). Bóg powiedział im, że są dla Niego szczególnym narodem i że powinni odpowiednio zachowywać się jako ludzie święci. Przez Mojżesza Bóg dał im Swoje prawa i Dziesięć Przykazań, których Izrael zgodził się przestrzegać (Wj 19,5-6; 20; 24,4-8; Pwt 7,6-11; 9,3-6). Lecz Izrael nie przestrzegał Bożych praw, powiększył zaś swoje grzechy przez odrzucenie Boga, który był ich niewidzialnym Królem, i prośbę o króla, którego mogliby widzieć. Ostatecznie Bóg dał im Dawida, „słodkiego psalmistę Izraela” i pogromcę Goliata, „człowieka według swego serca”, który został namaszczony oliwą jako ich król (1 Sm 8,7-8; 13,14; 16,11-13; 2 Sm 23,1).

Dawid, król Izraela, otrzymał dalsze przymierza obietnicy. Jego królestwo (Izrael, królestwo Boże) i tron (Jerozolima) zostaną ustanowione na wieki i podobnie jak w obietnicach danych Abrahamowi, będzie nasienie (potomek), które wypełni te rzeczy. Sam Dawid zobaczył to wszystko (2 Sm 7,12-17; 1 Krn 17,11-15; 28,5; 29,11.23; Ps 89,21-38).

Przyjście nasienia

Po Dawidzie nastąpili kolejni królowie, niektórzy wierni, inni nie. Bóg napominał Swój lud, posyłając do Izraela wielu proroków, takich jak Jonasz, Izajasz czy Jeremiasz. W końcu naród stał się tak zepsuty, że Bóg nasłał obcych najeźdźców, Asyryjczyków, Babilończyków i Greków jako karę (2 Krn 36,15-17; Ez 21,25-27; Dn 11).

W czasie, gdy Rzymianie nastąpili po Grekach jako dominujące mocarstwo w regionie, urodził się, jako Żyd, Jezus Chrystus.

Chociaż zwykli Żydzi słuchali Jezusa z ochotą, ich przywódcy nie słuchali, lecz doprowadzili do ukrzyżowania Jezusa. Jednak on powstał z martwych po trzech dniach i otrzymał życie wieczne. Przez czterdzieści dni nauczał swoich apostołów i poszedł do nieba z obietnicą, że powróci na ziemię. Wkrótce po jego wstąpieniu do nieba Rzymianie oblegli Jerozolimę, a Izrael jako naród przestał istnieć. W ciągu ostatnich 2000 lat to głównie poganie (nie-Żydzi) przyjmowali nauczanie Chrystusa i jego apostołów (Łk 21,20-24; Dz 1,11; 2,22-24; 13,46).

Chociaż przez prawie 2000 lat naród Izraela nie istniał, Boży zamiar poprzez Jego lud pozostał niezmienny. Jezus jest, przez swoją matkę Marię, Żydem i potomkiem wywodzącym się od Abrahama i Dawida. On jest owym nasieniem obiecany tym dwóm mężczyznom, które zasiądzie na tronie Dawida w Jerozolimie i będzie panować na wieki nad Królestwem Bożym (Izraelem przywróconym i powiększonym), i przyniesie błogosławieństwo wszystkim rodzinom na ziemi (Mt 1,1; Łk 1,31-35; Dz 1,3-7; 2,30-31; 3,19-21). Gdy Jezus przyszedł 2000 lat temu, Żydzi nie uświadamiali sobie, że zanim obietnice dane Abrahamowi będą mogły się spełnić w całości, on złoży siebie samego jako ofiarę za grzechy. Abrahamowi zostało pokazane, w **Księdze Rodzaju 15**, że obietnice były uzależnione od ofiary; on sam też odegrał tę ofiarę ze swoim synem Izaakiem (**rozd. 22**). Kilka proroctw dotyczących Mesjasza przewidywało jego cierpienia za grzechy i zmartwychwstanie (**2 Sm 7,14-15; Ps 16,9-11; 22; Iz 53**).

Izrael przywrócony

Dzisiaj, po 2000 lat rozproszenia i prześladowań, ponownie istnieje państwo Izrael dla Żydów. Wszystko wydarzyło się dokładnie tak, jak Bóg zapowiedział przez proroków (**Pwt 28,15-68; Iz 11,1.10-16; Jer 30,3.10-11; 31,10-14; Ez 37,21-28**). Lecz współczesny Izrael nadal odwraca się plecami do Boga, a ich religia, judaizm, zaciekle odrzuca Jezusa Chrystusa jako Mesjasza.

Znowu prorocy pokazują nam, jak współczesny Izrael ma się zmienić. Zaakceptują i pokochają Jezusa jako swojego Króla i Odkupiciela, tak że staną się prawym, wiernym i bogobojnym narodem. Będą ludem Bożym, a On będzie ich Bogiem. W niezbyt odległej przyszłości ma nastąpić wielka inwazja na Izrael dokonana przez państwa z północy i zachodu, która przytłoczy i zmiążdży Izrael. Lecz Bóg sprowadzi na najeźdźców ogromne trzęsienie ziemi, grad i siarkę, choroby i wzajemne wyniszczanie się. Jezus zostanie objawiony jako ich Zbawiciel i po głębokiej żałobie narodowej resztką narodu przywita Jezusa, jak dawno temu przepowiedziano, a dwunastu apostołów będzie panować nad ich dwunastoma plemionami (**Ps 118,22-26; Iz 59,19-21; Ez 37,23-28; 38; 39; Jl 3; Mi 5,4-5; Za 12,9-14; 13,6-9; 14,1-11; Mt 19,27-28; 23,37-39; Rz 11,25-29; Ap 1,7; 16,15-18**).

Ogólnoświatowe Królestwo

Izrael był i nadal jest w centrum Bożego zamiaru. Nieśmiertelny Król Izraela (Jezus Chrystus) i współwładcy (ci, którzy byli wierni Bogu, w czasach od stworzenia aż do powrotu Jezusa) będą panować z Jerozolimy, jak zostało to obiecane Dawidowi, nad Królestwem Bożym (narodem Izraela). Oczyszczony i prawy naród będzie narzędziem sądu przeciw narodom, które będą się buntować przeciw władzy Chrystusa, oraz przykładem posłuszeństwa dla narodów pogańskich. Królestwo Boże pod przywództwem Pana Jezusa Chrystusa będzie rozciągać się na całą ziemię i przynosić błogosławieństwa wszystkim ludom (**Ps 72; Iz 2,2-4; 32,1.15-19; 44,21-23; 49,13-23; 60; 62,1-7; 65,17-25; Jer 31,31-37; 51,19-23; So 3,8-20; Za 14,14-21; Mt 5,35; J 4,22; Dz 24,14-15; 26,6-8; 28,20-23**).

Centrum ewangelii

Ewangelia nauczana przez Jezusa i apostołów koncentruje się na obietnicach i proroctwach danych wcześniej w Pismach. Prawdziwy chrześcijanin rozumie izraelską naturę swojej nadziei i raduje się częściowym powrotem Żydów do Izraela jako oznaką tego, że powrót Jezusa jest nieodległy, podobnie jak zmartwychwstanie i założenie Królestwa. Tacy wierzący, którzy są chrzczeni w zbawiające imię Jezusa Chrystusa, są *potomstwem* [nasieniem] *Abrahama i zgodnie z obietnicą – dziedzicami*, i w Bożym miłosierdziu zobaczą chwalebne rzeczy, które mają się spełnić w Izraelu (**Dn 12,1-3; Łk 21,24-28; Rz 11,1.11-36; Gal 3,8-9; 16,26-29; Ef 2,11-13**).

Cytaty pochodzą z Biblii Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com